

Kilder: https://no.qaz.wiki/wiki/History_of_candle_making

STEARINLYS av talg ble en gang mye brukt til å lage støpte stearinlys før mer praktiske voksvarianter ble tilgjengelig - og i noen tid siden, siden de fortsatte å være et billigere alternativ. For de som er for fattige, til og med til å benytte seg av hjemmelagde, støpte talglys, var "talgdypen" - et siv som hadde blitt dyppet i smeltet talg eller noen ganger en stripe med brennende klut i et fat med talgfett - en tilgjengelig erstatning. Et slikt lys ble ofte bare kalt en "dip" eller, på grunn av lave kostnader, en "farthing dip" eller "penny dip".

Stearinlys var vanlig i hele Europa i middelalderen . Stearinlysprodusenter (kjent som chandlers) laget stearinlys av fett lagret fra kjøkkenet eller solgte sine egne stearinlys fra butikkene sine
Historien om stearinlys -

Talg, fett fra kyr eller sauer, ble standardmaterialet som ble brukt i lys i Europa. Den ubehagelige lukten av taljelys skyldes glyserinet de inneholder. Lukten av produksjonsprosessen var så ubehagelig at den ble forbudt ved forskrift i flere europeiske byer. Historien om stearinlys.

Med veksten av hvalfangstindustrien på 1700-tallet ble spermaceti , en olje som kommer fra et hulrom i spermhvalens hode , et mye brukt stoff for fremstilling av lys. Historien om stearinlys .

Produksjon av stearinlys ble et industrialisert massemarked på midten av 1800-tallet. I 1834 patenterte Joseph Morgan, en tenner fra Manchester , England, en maskin som revolusjonerte lysfremstillingen. Det tillot kontinuerlig produksjon av støpte lys ved å bruke en sylinder med et bevegelig stempel for å skille ut lys når de stivnet Historien om stearinlys.

Til tross for fremskritt innen stearinlys, falt lysindustrien raskt etter innføringen av overlegne belysningsmetoder, inkludert parafin og lamper og 1879-oppfinnelsen av glødelampen.